

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

Dosar nr.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 11 martie 2021

Instanța constituită din:

Președinte -
Judecător -
Grefier -

Ministerul Public a fost reprezentat de procurordin cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești

Pe rol fiind soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște și de inculpatul împotriva încheierii penale din data de 2020 și a sentinței penale nr. din 2020 pronunțate de Judecătoria Târgoviște- Secția penală în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns apelantul- inculpat personal și asistat de avocat din Baroul, conform împuternicirii avocațiale seria nr.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

În temeiul 420 alin.(4) Cod procedură penală, Curtea aduce la cunoștință apelantul – inculpat dispozițiile cuprinse în art. 83 Cod procedură penală respectiv, dreptul de a da sau de a nu da nicio declarație în fața instanței de control judiciar, atrăgându-i atenția că, dacă refuză să dea declarație nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarație aceasta va putea fi folosită ca mijloc de probă împotriva sa.

Apelantul-inculpat personal având cuvântul, declară că nu dorește să dea o nouă declarație în fața instanței de apel, își menține declarațiile date anterior și nu are de făcut precizări suplimentare.

La solicitarea instanței de apel, apelantul – inculpat învederează că înainte de a se urca la volan a fumat o țigaretă conținând cannabis.

Având în vedere materialul probator administrat în cursul urmăririi penale precum și susținerile apelantului – inculpat Curtea atrage atenția părților cu privire la necesitatea definirii clare a noțiunii de substanțe psihoactive, reținând că art. 336 alin. (2) Cod penal face referire la substanțe psihoactive, iar acest act normativ a intrat în vigoare la data de 1 februarie 2014 după ce a intrat în vigoare Legea nr. 194/2011 care folosește expres termenul de *substanțe cu efecte psihoactive*. Prin rechizitoriul întrocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște s-a reținut că inculpatul apelant ar fi consumat cannabis, substanță pe care Legea nr. 143/2000 o definește ca fiind drog de risc, fiind calificată drept și substanță stupefiantă. Prin urmare, existând o multitudine de noțiuni cu care legiuitorul operează, constând în substanțe psihoactive, substanțe cu efecte psihoactive, substanțe stupefiante, substanțe psihotrope, există definiții ale acestor substanțe în Legea nr. 194/2011, Legea 143/2000 și Legea nr. 339/2005, însă Codul penal nu conține nici o definiție a noțiunii de *substanțe psihoactive* la capitolul privind definirea unor termeni sau expresii din legea penală. În aceste împrejurări, în anumite soluții de practică judiciară de la nivelul altor instanțe, în situația în care persoanele acuzate au fost depistate la volan după ce au consumat droguri de risc, respectiv cannabis, nu s-a optat pentru reținerea infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) Cod penal, motiv pentru care este posibilă inițierea procedurii de adresare a unei întrebări prealabile Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept pentru a răspunde la următoarea întrebare:

Folosirea sintagmei de „substanțe psihoactive” în conținutul normei de incriminare, respectiv în conținutul art. 336 alin. (2) C.pen, presupune o restrângere a sferei de aplicare a normei de incriminare la categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, sau, după caz, sfera noțiunii de substanțe psihoactive se impune a fi interpretată în mod extensiv, fiind incluse și substanțele prevăzute în conținutul Legilor speciale nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope.

Avocat Stan Corneliu Emilian, având cuvântul pentru apelantul – inculpat învederează că se impune emiterea unei adrese către Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea sintagmei substanțe psihoactive, în opinia domniei sale fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 – 476 Cod procedură penală. Mai arată că a avut calitatea de apărător ales într-un alt dosar în care s-a reținut că inculpatul a condus un autoturism sub influența băuturilor alcoolice și sub influența drogurilor de risc, însă pentru această ultimă infracțiune, competența de efectuare a urmăririi penale a revenit DIICOT, ca structură specializată în combaterea infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 143/2000.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, consideră că sunt îndeplinite condițiile disp. art. 475 – 476 Cod procedură penală pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, având în vedere că este o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze aflate în calea de atac a apelului, deci în fața ultimei instanțe.

Apelantul – inculpat având cuvântul arată că este de acord cu susținerile apărătorului său.

CURTEA,

Deliberând cu privire la condițiile de admisibilitate în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, conform dispozițiilor art. 475 și 476 C.proc.pen., constată următoarele:

La termenul de judecată din data de 11 martie 2021, instanța de control judiciar, sesizată cu judecarea apelurilor formulate de inculpatul apelant și de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște, a supus dezbaterii părților posibilitatea de a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept, vizând dispozițiile art. 336 alin.(2) din Codul penal, respectiv:

„Folosirea sintagmei de „substanțe psihoactive” în conținutul normei de incriminare presupune o restrângere a sferei de aplicare a normei de incriminare la categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, sau, după caz, sfera noțiunii de substanțe psihoactive se impune a fi interpretată în mod extensiv, fiind incluse și substanțele prevăzute în conținutul Legilor speciale nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope”

Obiectul cauzei:

Prin sentința penală nr. 390/08 decembrie 2020, pronunțată de Judecătoria Târgoviște în dosarul nr. 5989/315/2020 s-au dispus următoarele măsuri:

”În temeiul art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen. condamnă pe inculpatul, (...) fără antecedente penale, la pedeapsa de 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui autovehicul neînmatriculat, faptă prev. de art.334 alin.1 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen. condamnă pe inculpatul, la pedeapsa de 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui autovehicul cu număr fals de înmatriculare, faptă prev. de art.334 alin.2 C.pen..

În temeiul art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen. condamnă pe inculpatul, la pedeapsa de 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *conducere a unui vehicul fără permis de conducere*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 335 alin. 1 C.pen.

În temeiul art. 396 alin. 1, 2 și 10 C.proc.pen. condamnă pe inculpatul, la pedeapsa de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *conducerea unui vehicul sub influența alcoolului și a altor substanțe psihoactive*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. 1 și 2 C.pen..

Constată că faptele deduse judecății sunt săvârșite în concurs ideal.

În temeiul art. 38 alin.1 și art. 39 alin. 1 lit. b Cod penal, contopește pedepsele aplicate pentru faptele judecată în prezenta cauză, **inculpatul urmând să execute pedeapsa de 1 an și 8 luni închisoare** (pedeapsa cea mai mare – 1 an închisoare, la care se adaugă un spor de o treime din suma celorlalte pedepse aplicate – 8 luni).

Deduce reținerea de 24 de ore din data de 09.02.2020, ora 12:30 la data 10.02.2020, ora 12:30.

În baza art. 399 alin. 1 C.pr.pen., menține măsura controlului judiciar a inculpatului, până la o nouă verificare, dar nu mai mult de 60 de zile, considerând necesară măsura preventivă până la soluționarea definitivă a cauzei.

În temeiul art. 274 alin. 1 C.proc.pen., obligă inculpatul la plata sumei de 600 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat, din care suma de 250 lei reprezintă cheltuieli stabilite prin rechizitoriu. ”

Pentru a hotărî astfel, Judecătoria Târgoviște, a reținut, în esență, următoarea situație de fapt:

La data de 09.02.2020, în jurul orelor 22:00, inculpatul a condus autoturismul marca Mercedes, cu seria sasiu WDB2030161A216475, *nefiind înmatriculat, având montate plăcuțe cu numărul de înmatriculare provizoriufals, fără a poseda permis de conducere pentru nicio categorie de vehicule, fiind sub influența băuturilor alcoolice, având 0,45 mg/l alcool pur în aerul expirat și o alcoolemie de 1,71 g/l alcool pur în sânge (conform Raportului de expertiza medico-legală de recalculare a alcoolemiei A12/6022/2020), dar și a unor substanțe psihoactive (prezentând THC - tetra hidro carabinol OOH 0,007 ug/ml în sânge)*, pe DJ711 E de la domiciliul său din com. Cojasca, jud. Dâmbovița până la discoteca de pe raza localității Cornești, jud. Dâmbovița, unde a stat până la orele 01:50, iar la întoarcere, pe același traseu, a fost depistat de organele de poliție.

Pentru a hotărî condamnarea inculpatului, Judecătoria Târgoviște a reținut următoarele:

În drept, **faptele inculpatului** care, la data de 09.02.2020, în jurul orelor 22:00, a condus autoturismul marca, cu seria sasiu, nefiind înmatriculat, având montate plăcuțe cu numărul de înmatriculare provizoriufals, fără a poseda permis de conducere pentru nicio categorie de vehicule, fiind sub influența băuturilor alcoolice, având 0,45 mg/l alcool pur în aerul expirat și o alcoolemie de 1,71 g/l alcool pur în sânge (conform Raportului de expertiza medico-legală de recalculare a alcoolemiei A12/6022/2020), dar și a unor substanțe psihoactive (prezentând THC - tetra hidro carabinol OOH 0,007 ug/ml în sânge) , peE de la domiciliul său din până la discoteca de pe raza localității, unde a stat până la orele 01:50, iar la întoarcere, pe același traseu, a fost depistat de organele de poliție, **întrunesc condițiile de tipicitate ale infracțiunilor de conducerea unui vehicul neînmatriculat, conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul cu număr fals de înmatriculare, conducerea unui vehicul fără permis de conducere și conducerea unui vehicul sub influența alcoolului, fapte prevăzute și pedepsite de art. 334 alin. 1 Cod penal, art. 335 alin.1 Cod penal și art. 336 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 2 Cod penal.**

Elementul material al laturii obiective este realizat de acțiunea de **conducere** a unui autovehicul- *marca Mercedes, cu seria sasiu*, pe un drum public – *pe E de la domiciliul său din și înapoi* -, autovehicul ce nu era înmatriculat, atasându-i acestuia numere de înmatriculare false – aparținând unei carute-, având în sânge o îmbibație alcoolică peste limita legală de 0,80 mg/l alcool pur în sânge, respectiv 1,71g⁰/100 alcool pur în sânge, calculată retroactiv prin expertiză medico-legală (buletinul de analiză toxicologică nr. A12/6022/2020 emis de INML), dar și prezentând THC - tetra hidro carabinol OOH 0,007 ug/ml în sânge.

De asemenea, inculpatul nu deținea permis de conducere pentru nicio categorie de vehicule.

Urmarea imediată constă în atingerea adusă relațiilor sociale referitoare la siguranța circulației pe drumurile publice și crearea unei stări de pericol, din cauza aflării pe drumurile publice a unor

autovehicule conduse de persoane care nu au permis de conducere pentru categoria aferenta, au consumat băuturi alcoolice, substanțe psihoactive și care nu posedă permis de conducere, având diminuate simțurile necesare conducerii autovehiculelor, a unor vehicule neînmatriculate în circulație având și numere false.

Fiind infracțiuni de pericol, legătura de cauzalitate între fapta și urmarea produsă rezultă din însăși săvârșirea faptelor (*ex re*).

Pe latură subiectivă, inculpatul a săvârșit fapta cu intenție în modalitatea prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. b C.pen., întrucât a avut reprezentarea consecințelor acțiunii sale și a acceptat că astfel pune în pericol siguranța circulației, chiar dacă nu a urmărit producerea ei (intenție indirectă).

În ceea ce privește reținerea de către prima instanță a **unei singure infracțiuni prevăzute de art. 336 alin. 1 și 2 C.pen.**, în considerentele sentinței penale apelate, s-a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 336 face parte din categoria infracțiunilor cu conținut alterantiv. Infracțiunile cu conținut alternativ sunt acele infracțiuni pentru care legea prevede variante alternative ale principalelor elemente constitutive, variante echivalente sub aspectul semnificației lor penale. În cazul infracțiunilor cu conținut alternativ, diferitele modalități prevăzute de norma de incriminare sunt echivalente din punctul de vedere al semnificației penale, astfel că realizarea mai multora dintre ele nu afectează unitatea infracțiunii.

Esențial este că realizarea mai multora dintre ele nu afectează unitatea infracțiunii.

Prima instanță a reținut că în această situație, se impune o analiză a obiectului juridic al infracțiunilor prevăzute în art. 336, care este constituit din relațiile sociale privind siguranța circulației rutiere, a căror existență sau derulare normală presupun incriminarea faptelor de conducere a vehiculelor având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge sau sub influența unor substanțe psihoactive.

Situația premisă a infracțiunilor prevăzute de art. 336 alin. (1)-(2) presupune îndeplinirea cerinței ca cel care conduce să se afle într-o anumită stare, și anume să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge ori să se afle sub influența unor substanțe psihoactive.

Nu aceeași este situația infracțiunilor prevăzute de art. 334 alin. 1 C.pen. și art. 334 alin. 2 C.pen., care ocrotesc valori diferite, respectiv, în primul caz, punerea în circulație a unui vehicul neînmatriculat, care nu a trecut prin verificările poliției și RAR-ului, iar în al doilea caz, punerea unor numere false, pentru a da impresia unei veridicități, fără a mai fi nevoie să înmatriculeze vehiculul în mod legal.

Instanța de prim grad de jurisdicție a reținut că însăși urmărirea penală a început cu privire la o singură infracțiune prev. de art. 336, doar ulterior extinzându-se urmărirea, precum și acțiunea penală cu privire la ambele alineate prevăzute de art. 336, ajungându-se ca inculpatul să fie cercetat și trimis în judecată pentru două infracțiuni distincte.

La penultimul termen de judecată, prima instanță a dispus schimbarea încadrării juridice, reluând doar în motivare argumentele pentru care a dispus aceasta, pentru rigurozitate.

Prima instanță a avut în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de art. 334 alin. 1 și 2 Cod penal, art. 335 alin. 1, art. 336 alin. 1 și 2 și a dat eficiență cauzei de atenuare incidente în speță - art. 396 alin. 10 C.pr.pen.

La individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de prim grad de jurisdicție a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C.p., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Cu privire la gravitatea infracțiunii (împrejurările, modul de comitere, mijloacele folosite, starea de pericol creată, natura și gravitatea rezultatului produs, mobilul și scopul urmărit), s-a reținut că inculpatul a condus autoturismul neînmatriculat, achiziționat de curand, atașându-i numere false (de la o căruță), după ce a consumat băuturi alcoolice și substanțe psihoactive, dar și fără a deține permis de conducere. Prima instanță a reținut faptul ca inculpatul nu a condus singur, ci însoțit de patru prieteni, punând în pericol real integritatea corporală și viețile acestora.

Cu privire la persoana inculpatului (antecedentele penale, conduita după săvârșirea infracțiunii, conduita procesuală, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială), s-a reținut că nu are antecedente penale, are 20 de ani, nu este căsătorit, este absolvent de studii medii, are loc de muncă, inculpatul a depus la dosarul cauzei acte doveditoare privind absolvirea cursurilor școlii de șoferi.

De asemenea, inculpatul a avut o conduită procesuală pozitivă în cursul procesului penal (a recunoscut faptele).

Față de acestea, îndeosebi luând în considerare multitudinea faptelor săvârșite, precum și responsabilitatea pe care trebuie să o imprime pedeapsa față de o atitudine iresponsabilă precum cea a inculpatului care a decis să cumpere un autoturism înainte de a avea permis de conducere și să îl pună în circulație neînmatriculat, atașându-i numere false – de la o căruță -, consumând atât băuturi alcoolice, cât și substanțe psihoactive, prima instanță a concluzionat că pentru sancționarea și formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept este necesară (și suficientă) stabilirea unei pedepse la minimul special, respectiv:

- pedeapsa de 8 (opt) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *conducerea unui vehicul neînmatriculat*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. 1 C.pen.
- pedeapsa de 8 (opt) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *conducerea unui vehicul cu număr fals de înmatriculare*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 334 alin. 2 C.pen.
- pedeapsa de 8 (opt) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *conducerea unui vehicul fără permis de conducere*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 335 alin. 1 C.pen. și
- pedeapsa de 1 (un) an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *conducerea unui vehicul sub influența alcoolului și a altor substanțe psihoactive*, faptă prevăzută și pedepsită de art. 336 alin. 1,2 C.pen..

Expunerea pe scurt a chestiunilor de drept:

Dispozițiile art. 336 alin. (1) și (2) din Legea nr.143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri au următorul conținut:

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o imbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsa se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

Problemele de drept care se ridică în legătură cu acest text de lege sunt următoarele:

Pentru caracterul previzibil al normei de incriminare, se impune a se stabili dacă o persoană care conduce un autoturism după ce a consumat substanțe calificate de Legea nr. 143/2000 ca droguri de risc, poate fi sancționată pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană aflată sub influența unor substanțe psihoactive.

Stabilirea condițiilor de incriminare a faptei prevăzute de art. 336 alin. (2) C.pen impune definirea clară a noțiunii de *substanțe psihoactive*, în sensul Codului penal intrat în vigoare la data de 01 februarie 2014.

Având în vedere terminologia consacrată în conținutul Legilor speciale nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope și nr. 194/2011, rezultă că, în timp ce noțiunea de substanțe psihoactive se regăsește în conținutul art. 3 din Legea nr. 194/2011, noțiunea de substanțe stupefiante și aceea de substanțe psihotrope există în conținutul art. 2 din Legea nr. 339/2005.

Legea nr. 143/2000, la rândul ei, definește drogul în art. 1 și incriminează orice operațiune executată, fără drept, în legătură cu substanțele prevăzute în tabelele anexe ale legii.

Întrucât legiuitorul, în raport cu noțiunile folosite în cuprinsul celor trei legi speciale la care s-a făcut referire anterior, delimitează noțiunile de substanțe stupefiante și psihotrope de cele psihoactive, este posibilă realizarea, printr-o interpretare prin analogie, a unei similitudini între

substanțele stupefiante și psihotrope, pe de o parte, și substanțele susceptibile de a avea efecte psihoactive, pe de altă parte.

O analiză succintă a dispozițiilor normative enunțate mai sus demonstrează că substanțele stupefiante și psihotrope sunt identificate prin individualizare în cuprinsul Legilor nr. 143/2000 și nr. 339/2005, iar substanțele susceptibile de a avea efecte psihoactive sunt catalogate ca substanțe ce pot genera efecte psihoactive în raport cu criteriile enumerate în cuprinsul art. 3 din Legea nr. 194/2011.

Deși efectele substanțelor stupefiante și psihotrope și ale celor psihoactive sunt similare, prin aceea că acționează, în cazul consumului, asupra sistemului nervos, atâta vreme cât normele juridice speciale din dreptul intern diferențiază categoria substanțelor stupefiante și psihotrope de aceea a substanțelor psihoactive, se impune o definiție a sferei de aplicare a dispozițiilor art. 336 alin. (2) C.pen., fiind necesar a se stabili dacă activitatea incriminată prin acest text de lege include și substanțele stupefiante și psihotrope. Singura caracteristică comună acestor tipuri de substanțe, din punct de vedere al legislației în vigoare, este aceea că fac parte din categoria substanțelor aflate sub control național.

Argumentul prevederii în legi speciale diferite a celor trei categorii de substanțe aflate sub control național, este coroborat cu argumentul existenței principiului de drept: „*acolo unde legea nu distinge, nimeni nu poate distinge*”. Acest principiu consfințește obligația ca norma de drept să nu fie interpretată prin analogie, norma neputând deci a fi interpretată decât în spiritul și litera sa.

Din momentul includerii unor substanțe psihoactive în tabelele anexe ale Legilor nr. 143/2000 și nr. 339/2005, aceste substanțe sunt catalogate ca făcând parte din categoria drogurilor de risc sau de mare risc și a substanțelor stupefiante și psihotrope, fiind înlăturată în acest context terminologia de *substanțe psihoactive*.

Pe de altă parte, Legea nr. 194/2011 nu incriminează, în mod expres, deținerea de substanțe psihoactive pentru consumul propriu, în timp ce Legea nr. 143/2000, cu referire la droguri incriminează acest tip de conduită.

Pedepsele prevăzute în art. 16 și art. 17 din Legea nr. 194/2011 sunt mai mici decât cele prevăzute în art. 2 din Legea nr. 143/2000.

Examinarea comparativă a normelor juridice din Legea nr. 194/2011 și din Legea nr. 143/2000 ar putea conduce la concluzia că, potrivit legislației interne, substanțele psihoactive nu fac parte din categoria drogurilor de risc sau de mare risc, iar legiuitorul, prin stabilirea unor pedepse diferite, a diferențiat gradul de pericol social al infracțiunilor prevăzute în Legea nr. 143/2000 și în Legea nr. 194/2011 și, implicit, la *concluzia* că, din punct de vedere legislativ, nu s-ar putea pune semnul egalității între noțiunea de drog (în speță cannabis – drog de risc) și aceea de substanțe psihoactive.

De asemenea, cu ocazia reglementării înțelesului unor termeni sau expresii prin legea penală, legiuitorul nu a definit, în mod clar, sintagma „substanțe psihoactive”.

În concluzie, pentru previzibilitatea condițiilor în care fapta incriminată de dispozițiile art. 336 alin. (2) C.pen. ar întruni condițiile de tipicitate sub aspect obiectiv ale infracțiunii, apreciem că se impune rezolvarea de principiu următoarelor chestiuni de drept, vizând dispozițiile art. 336 alin.(2) din Codul penal, respectiv:

„Folosirea sintagmei de „substanțe psihoactive” în conținutul normei de incriminare presupune o restrângere a sferei de aplicare a normei de incriminare la categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, sau, după caz, sfera noțiunii de substanțe psihoactive se impune a fi interpretată în mod extensiv, fiind incluse și substanțele prevăzute în conținutul Legilor speciale nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope”

Examenul de admisibilitate a sesizării:

- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție este Curtea de Apel Ploiești, investită cu soluționarea cauzei în apel ca ultimă instanță din ciclul procesual ordinar;
- problema de drept în discuție nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu s-a mai statuat asupra ei printr-o altă hotărâre prealabilă sau de recurs în interesul legii și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

- relevanța chestiunii de drept: de lămurirea chestiunii de drept în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv reținerea unei singure infracțiuni prevăzute de art. 336 alin. (1) C.pen, a unui concurs de infracțiuni compus din infracțiunile prevăzute de art. 336 alin. (1) C.pen și de art. 336 alin. (2) C.pen, sau, după caz, unei singure infracțiuni prevăzute de art. 336 alin. (1) și (2) C.pen.

Punctele de vedere ale procurorului și ale inculpatului asupra chestiunii de drept sesizate:

Procurorul a apreciat că sunt întrunite toate condițiile de legalitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art.475 Cod procedură penală, deoarece, în prezenta cauză calea de atac a apelului exercitată și de Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgoviște se referă la reținerea în sarcina inculpatului a unei infracțiuni prevăzute de art. 336 alin. (2) C.pen., în concurs cu o infracțiune prevăzută de art. 336 alin. (1) C.pen., lipsa unei definiții legale a noțiunii de substanțe stupefiante fiind unul dintre aspectele invocate și de către teoreticieni.

Inculpatul apelant, prin apărător ales, a fost de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu următoarea chestiune de drept:

”Folosirea sintagmei de „substanțe psihoactive” în conținutul normei de incriminare presupune o restrângere a sferei de aplicare a normei de incriminare la categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, sau, după caz, sfera noțiunii de substanțe psihoactive se impune a fi interpretată în mod extensiv, fiind incluse și substanțele prevăzute în conținutul Legilor speciale nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope,, apreciind că sunt îndeplinite toate prevederile disp. art.475 Cod procedură penală.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunilor de drept sesizate:

Având în vedere că în calea de atac a apelului este criticată soluția primei instanțe de a nu reține în concurs infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (2) C.pen cu infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (1) C.pen, prima instanță reținând o singură infracțiune prevăzută de art. 336 alin. (1) și (2) C.pen, exprimarea punctului de vedere ar putea fi considerată o antepronunțare cu privire la condițiile de tipicitate obiectivă ale uneia dintre infracțiunile deduse judecății.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art.475 și a art.476 alin. (1) Cod procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție -Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept, vizând dispozițiile art. 336 alin.(2) din Codul penal, respectiv:

„Folosirea sintagmei de „substanțe psihoactive” în conținutul normei de incriminare presupune o restrângere a sferei de aplicare a normei de incriminare la categoria de substanțe la care face referire Legea nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, sau, după caz, sfera noțiunii de substanțe psihoactive se impune a fi interpretată în mod extensiv, fiind incluse și substanțele prevăzute în conținutul Legilor speciale nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope”.

Se vor înainta Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele:

- prezenta încheiere, atât în format complet, cât și în format anonimizat pentru publicarea pe site-ul instanței supreme;

- citativul cuprinzând identitatea și domiciliul părților;

- rechizitoriul și sentința primei instanțe, în copii certificate, ca înscrisuri relevante.

Fără cale de atac, potrivit art.476 alin.(1) Cod procedură penală.

Amână judecarea cauzei la data de 15 aprilie 2021, ora 12.10, pentru când apelantul – inculpat
..... are termen în cunoștință.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 11 martie 2021

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Termen de judecată la data de 15.04.2021 ora 12:10

apelant
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA TÂRGOVIȘTE

Apelant inculpat
t.c.